





մանակներս տեղի է ունեցել պարամանտա-  
կան մի ճաշկերպ, որին մասնակցել են  
կառավարության անդամները, պատգամա-  
ւորներն ու սենատորները:

Այդ ճաշկերպը կրում է եղել, խեղաչե-  
սածանան միութենան շատ ավելի մի ցոյցի  
բնույթ, որ սուլթանի բարձր հովանաւո-  
րութեան ներքոյ ի մի համախմբելով կա-  
ռավարութեան ներկայացուցիչները, վերին  
ու ստորին պալատների բոլոր կուսակցու-  
թիւնները, իրանց ճառերով ընդգծեցին հա-  
մարախ աշխատութեան անհրաժեշտութիւն  
ու հնարաւորութիւնը:

«P. B.» լրագրի պարսկական թղթակիցը  
տալով այդ ճաշկերպի մէջ արտասանված  
ճառերի բովանդակութիւնը, գլխաւորապէս  
պէս պատգամաւորների ճառերի, վերջում  
սեղեցնում է.

«Հարկատու է այնուամենայնիւ, նկատելի,  
որ սենատորների մէջ և քիչ չեն այնպիսի  
մարդիկ, որոնց հայեացքները իրանց վրա  
կրում են իսկական ազատամտութեան կնի-  
քը: Իրանը այնպիսի մարդիկ են, որոնք  
կարող էին ամենայն պատուով մասնել առա-  
ջաւոր երկրի ամեն մի կուսակցութեան  
կազմի մէջ:

«Կանգ առնենք թէ՛կող հենց առևտրի և  
արհեստներու միջև ինչպիսի միջնորդ  
Բարբիլ է Բ. Երանդանիան ճառի վրա,  
որը նա արտասանեց ճաշկերպի ժամանակ  
ներքին հարցի քննութեան ժամանակ սենա-  
տին վերջին նիստերից միում: Ստեղծով  
սահմանադրութեան 128-րդ պարագրաֆի  
մասին, որը վերաբերում է գլխաւորական  
գործիքին մտցնելու հարցին, նա ասաց-  
«Չիւրաքական գործիքները ցանկայի ինտոր-  
տուտների թիւին չէ պատկանում: Ազգա-  
մանկութիւնը գլխաւորական գործիքն է  
թիւին օրերում երբեք չէ կարող քաղաքա-  
կան հաստատութեան համար: Իրաւ է մեր  
գլխաւորական գործիքները շատ քիչ է ճշդում  
ազգայնականութեան ազգայնական, բայց  
հարկաւոր է մտածել ապագայի մասին,  
ապի ճաշկերպի զատկաւորութեան  
մասին: Այդ պատճառով պէտք է սահմա-  
նադրութեան մէջ մտցնել մի նոր պարա-  
գրաֆ, որի համաձայն գլխաւորական գոր-  
ծիքին յայտարարող ղեկավար իր գործիքները  
կորցնէր 3 ամիս անցնելուց իստոյ և նրա  
ստորութիւնը շարունակելու համար պա-  
հանջէր երկու պարամանների հաստատութիւնը:  
Հայտնի է, որ գլխաւորական գործիքն մտցնե-  
լու շատ դժուար է և կառավարութեան  
աշխատանքը Սակայն չը պէտք է մոռա-  
ցնել, որ իսկական գլխաւորական գործիքն  
աշխատանքն ունի համարժեցական և քաղաքա-  
կան իրաւունքները գլխաւորական գործիքին  
մտցնելու առաջարկի դէմ: «Չիւրաքական  
գործիքն օգնութեամբ առաջին պատա-  
հած չիմար: անգամ կարող է երկրի կա-  
ռավարութիւնը: Ժողովրդական ներկայացուցիչ-  
ների պարտականութիւնը նրանում չէ  
կայանում, որպէսզի այդպիսի միջոց-  
ներով դիւրացնեն կառավարութեան աշ-  
խատանքները, այլ նրանում, որ ազգայնա-  
կութեանը տան քաղաքական և քաղաքա-  
ցիական դատարարականութիւն, որը հնարա-  
ւոր է միայն լրիւ ազատ պատգամութեան բե-  
ժմի ժամանակ:

Սենատը միացել է Նորաստեղծների կար-  
ծիքին և առաջարկել է նրան էլ մշակել  
համապատասխան մի օրինադրի:

## ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՅՈՒՄԻՅ

Մ. - Ղ ա բ ք լ ի ս ա, 4 յունիսի  
Ամսաթիւնը ուրախ սեղանը մեղանում է  
արդէն սկսվել է:

Համարեա ամեն օր երկաթուղին մեզ  
հիւր է բերում, Կովկասի զանազան բա-  
ղաւորների, ամառանոցների, զբոսա-  
յորների, որոնք ամառային շրջ ամիսները  
այստեղ են ուղևորւում պարիս:

Վարձավճար են բաւականաչափ բնակա-  
րաններ:

Իրական միակերպ, ձանձրուի կեան-  
քը կենդանութիւն է ստացել:

Դարաքիւրսան իր գեղեցիկ շրջակայքով,  
առողջարար կլիմայով, բուրգաւոր ար-  
քիւրների և բազմաթիւ այլ բնական ու  
բնականական պայմաններով կարճ ժամա-  
նակամիջոցում կարողացաւ գրաւել օտա-  
րակների ուղևորութիւնը:

Հասարակութեան գիտակից մասը, աչքի  
տալով ունենալով գիւղի անմիջական շա-  
հերը և ապագայ առաւելագիւնութիւնը, ամեն  
կերպ աշխատում է ստեղծել երկրորդի  
համար ապրուստի հնչող և կանոնաւոր պայ-  
մաններ:

Ճանաչելով նշանակում է կենսական  
միջոցների գնիւրի որոշ նօրմա և խիստ  
հակողութիւն տեղից մասնաւորապէս  
մասնաւորների իրաւ պաշտպանելու նշան  
վերջ կամայականութիւնները:

Ամառանոցայինները, հողեկան ու մտա-  
ւոր գոտարձակելու տալու համար, ծառա-  
յիւր է տեղից բոստանում, ուր շարաք մի  
քանի անգամ լինելու են ներկայացուցիչներ,  
երկրորդներ և այլն:

Վերջապէս հաստատ աղբիւրներից տե-  
ղեկանում են, որ յունիսի 13-ից կրկին  
այստեղ բացվելու են ամառային կաթնա-  
տուտական կուրսերը, ուր անցողի տար-  
վայ նման լինելու են գիւղատնտեսութեան  
զանազան վիճակների մասին մի շարք սխտե-

մատիկ դաստիարակութիւններ, փորձեր, ցու-  
ցադրութիւններ և այլն:

Թող յարմար առիթից օգտուին մեր գիւ-  
ղական ուսուցիչները, շատայն այստեղ թէ  
կազմակերպելու և թէ ծանոթանալու կաթնա-  
տնտեսական կուրսերի աշխատանքների  
հետ:

Վ. Ե. Բ. - Ա. Գ. Կ. 2 յունիսի  
Գիւղական տարածված է խոզերի, հաւերի  
և շների հիւսնադրութիւն և անտիլի շափով  
կտորում է. վրասը տասնհազ հազարների  
է հասնում:

Ապրիլի 27-ից սկսած համարեա ամեն  
օր մեղանում անձին է դալին, որի պատ-  
ճառով արտերը դիւրին են: Մայիսի 25-ի  
երեկոյան ժամը 5 1/2-ին սկսեց կարկուտ  
տեղում և տեղեկ երկու քաշէ. միայն շնորհիւ  
այն համաձայնեցին, որ եղանակը քամի չէր,  
այլ պայծառ արև, կարկուտը վրաս չը հաս-  
ցից: Ժողովուրդը սարսափի մէջ է:

Մ. Բ. Տէր-Յարութիւնեան

Ծ ու շ լ ի, 5 յունիսի  
Իժիլ Նիւ. Երանդանիան, ինչպէս լսե-  
ցինք, այս օրերս կը գալ Շուշի:

Գաղաքագլխի հարցը այժմ Շուշի քաղա-  
քում անորոշ դրութեան մէջ է, լսում ենք,  
որ Եթիշէր առաջարկութիւն է ստացել  
ստանձնելու այդ ծանր պարագայը: Թող  
խորհուրդ ենք տալին ձեռքից բաց չը թող-  
նել Երանդանիան, որովհետև այս քա-  
ղաքը քաղաքի համար անհրաժեշտ ենք  
համարում մի անաչառ, ազնիւ և խելօք  
մարդու, և մի այդպիսի անձնակազմութիւն,  
մեր կարծիքով, Ն. Երանդանիան է:

Ա. Գ.

Գ ան ձ ա կ, 7 յունիսի  
Ամսա 6-ին տեղի ունեցաւ Մ. Աֆանա-  
սեանի միջոցներով նոր կառուցված ա.  
Լուսաւորչի եկեղեցու ծն. դպրոցի շէնքի  
օրհնութիւնը և հանդիսաւոր բացումը:

Առաւօտանցիկ եկեղեցու զանգերը միա-  
պաշտող հնչելով էին: Երկուստ Ժողովուրդը  
խուռ-խուռ կամ հատ-հատ շտապում էր  
եկեղեցու բակը: Ամենքը հիացած, ընդ-  
դիտում էին տաան դասարանից բաղկացած,  
լայն ու բնագործակ և բոլոր յարմարու-  
թիւններով, զարկնեց բաղկացած երկար-  
կանի հսկայ շինութիւնը:

Մի օր տալով բարեբաղը տեղից ուսու,  
հայ ու թուրք պաշտօնական անձինք և թէ  
տեղական պիտական և այլ դպրոցական  
հաստատութիւնների ղեկավարներին հրա-  
ւիրատուով խնդրել էր նրանց ներկայու-  
թիւնը: Իսկ հոգաբարձութիւնը յարմարու-  
թիւն էր ստեղծել հիւրերին ընդունելու և  
կարգ պահպանելու համար:

Ժամը 10-ին եկեղեցու բակում ամեզ  
ձգելու տեղ չը կար: Պատարաբը վերջա-  
նալուց յետոյ հողերը ամբողջ դասը իր  
հետ ունենալով հանդիսականներին, թա-  
փօրով դիմեց դպրոցի գլխաւոր մուտքին:  
Իսկ ինքը, որ յարմարեցված է թատրոնա-  
կան բեմի համար, ուր դարձրված էր մայ-  
սին, թաղուհու, բարեբաղ Աֆանասեանի  
նկարներով և թատր կանաչներով:

Օրհնութեան արարողութիւնը վերջացաւ  
Օրվայ պատշաճ ձևեր խոսքերի Գ. Բ. Ե.  
գերաբար, թ. Ե. և հոգաբարձու՝ Գ. Աղբի-  
կեանը, աւ. ուսուցիչ՝ Թ. Երեկոյանը և ուսա-  
նող Ա. Բարսեղեանը: Հանդէսը վերջացաւ  
Ժ. 2 1/2-ին: Ուղևորութիւնը ընդհանուր էր  
Հանդիսականները մէկ-մէկ մտնելով բա-  
րեբարին: Հնորակներին յայտեցին ու  
ցրվեցին, իսկ նրանք, որոնք հրաւիրատու-  
ներով էին հրաւիրված, ճաշ սրվեց: 31,000-ա-  
նոց դպրոցի շէնքը իր բոլոր յարմարու-  
թիւններով բաւական չէ ունենալ, այլ հար-  
կաւոր է նրա ներկայիս բարեբաղը:

Սարգս

Թ է Լ ա, 31 մայիսի  
Ամսա 30-ին Թէլեֆիւսի ա. Աստուածածին  
և ա. Կեղեցիկ եկեղեցուց: Կապույտ երե-  
րորդ և վերջին Ժողովները: Առաջինում  
մասնակցում էին 25 ծխակազմեր, իսկ երե-  
րորդում՝ 20: Առաջինում պատգամները ընդ-  
վեց միաձայն Արշակ Կիրակոսեանց, իսկ  
երկրորդում Մ. Երանդանի: Առաջինը մի  
չէզոք, ինտելիգենտ երիտասարդ է: Առա-  
ջինը ընտրվել է Ժողովից: Գանկութեամբ,  
իսկ երկրորդը՝ գործակալի առաջարկու-  
թեամբ: Առաջինի ընտրութիւնը անող էր  
Միսկան

ԲԱՊՈՒԻ ՀԱՅ ԾՈՒԱԿԱՆՆԵՐԻ ԺՈՂՈՎ. \*)  
(Յանձնանքին ունիլ նշանակելու առիթով)

Բազու, 30 մայիսի  
Այս անգամ հինգերորդ Ժողովը նշանակ-  
ված էր ժամը 10-ին, այսօր, այս անգամ  
սովորականից երկու ժամ առաջ էին նշա-  
նակվել Ժողովը, որպէսզի ուշ լինելու պատ-  
ճառով ծխակազմները չը շտապի իրանց  
տները ցրվելու: Բայց մեր պարոն հոգա-  
բարձուները, չը նայելով որ Ժողովը նշա-  
նակվել է հրաւիրողների նկ, իրանք ժամը  
12 1/2-ին բարեհաճեցին մտնել դահլիճ, ուր  
ծխակազմները գալիս ու իրարատնում էին:

Ուղի ժամը 12 1/2-ին նախագահ Ան. Բա-  
լանձարը Ժողովը բացելով մի անսպասելի  
հարց առաջարկեց.

— Անցնել անցնալ Ժողովների շարունա-  
կութեանը՝ Բալանձարին առաջարկեց ծրա-  
դրի բացատրութիւնները ընկելու թիւ ու-

\*) Տես «Մշակ» № 104, 108 և 116.

տուեմարանների նախահաշիւն անցնելու.

Առաջի «անսպասելի հարց», որովհետև հո-  
գաբարձութիւնը չորս (առաջին Ժողովին  
ծխակազմները չէին եկել) Ժողովներ հրաւի-  
րելով տեղային արագութեամբ աշխատում  
էր ունիլների հարցը վճիռ տալ, բայց  
յանկարծ մի կողմ նստելով առաջարկ-  
վում է յետաձգել: Միսկանների մեծա-  
մասնութիւնը համաձայնութիւն յայտնեց  
փակել թանախների ունիլին վերա-  
բերելով խնդիրը և անցնել օրակարգի  
երկրորդ հարցին—ուսումնարանների նա-  
խահաշիւն Ուսուցիչներից մէկը բողոքեց,  
առաջարկելով որ երկու ծնված հարցը պի-  
տի վերջացնել, ուստի նախահաշիւնը բուհա-  
րկութեան զբեց, և որովհետ մինչև աշունը  
յետաձգել թանախների ունիլ խնդիրը:

Հոգաբարձութեան անգամ Բեգլաբեան  
յայտնում է, որ նախահաշիւն չունի ձեռքի  
տակով, մի անգամ ծխակազմները, բայց ապագայում  
չունի, որովհետ Ժողովականներն բաժանէ  
ու մանրամասնութեան հետ ծանոթացնել:

Բալանձարին ծրագրի ծանրամասնութեան  
հետ ծանոթանալու համար առաջարկում է  
առաջարկ կիրառել մի Ժողով ունիլում, իսկ  
այս թողնել մինչև սեպտեմբեր:

Բ. Խոզաճիւրեան.—Օգտուի այդ ժամանա-  
կից, չորս երկու ամիսները և բողոքող  
ծխակազմները թողալու Ժողովներ գումար-  
բիւ, որպէսզի իւրաքանչիւր թանախի  
ծխակազմները իրանց ներկայացուցիչ-պատ-  
գամաւորն ընտրեն: Այդ պատգամաւոր-  
ները աշունքից Ժողովներ կունենան հոգա-  
բարձութեան հետ և լուրջ կերպով ու հիմ-  
նաւոր կը ընենք թանախներին ունիլ տա-  
լու հարցը:

Գարձաւ սկսվեց բուհարկութիւն, ուր  
ընդունվեց մի խորհրդակցական Ժողով ու-  
նիլում միայն մինչև աշուն:

Բարեբաղը կարող է անցնալ Ժողովի  
արձանագրութիւնը: Միսկանները թող  
չը տուին կարգաւոր և պահանջներ փակել  
անցնալ Ժողովի շարունակութիւնը:

Ինչպէս ասացի, ապագայում և մանրա-  
մասն պատգամների նախահաշիւն չը կար  
հոգաբարձութեան ձեռքի տակ ուսում, մա-  
սին, բայց կար համառօտ կարգում մի ելք  
և մուտքի հաշիւ:

Եկեղեցական ծխական դպրոցների եկա-  
մուտը պայտում է.—Եկեղեցական շէնքերից  
կարճ, դրամի 10 000-ը, կենդանական հարկի  
աշխարհական թողալ, մնացեալ տանից,  
ծխական տուրք, ճաղերից, մոսից և այլն և  
այլն 58,051 ռուբլի:

Նոյն եկեղեցիների և դպրոցների ծախքը.  
—Երեկոյան խմբին, խմբակներին, առաջնոր-  
դին, գիտական տուրք, քերթ, պահպա-  
ման, ընթացիկ ծախսեր, տպագրական ծախ-  
սեր, դիւանական և այլ ուսումնարանական  
և եկեղեցական ծախսերը նախատեսվում են  
59,161 ռուբլի:

Մուտքի մէջ յիշված դերեզմանային տուր-  
քի մասին, որ 4000 ռ. էր նախատեսված,  
ծխականները բողոք յայտնեցին:

Մինչև այժմ գերեզմանից տուրք չէին  
վերցնում. ու նմանապէս ունէր, իր համար  
կամ որոշ չափով հող էր վերցնում, կամ էր  
պատահած նմանապէս համար մի գերեզ-  
մանի տեղ: Վճարում էր միայն 2—3 ռ.  
գերեզման փորողին, կամ հենց չբաւարեց  
իրանց էին իրանց նմանապէս համար գե-  
րեզման փորում: Սակայն վերջին տարի-  
ներս հոգաբարձութիւնը նուազագոյն վճար  
է նշանակել իւրաքանչիւր գերեզմանի (մի  
նմանապէս թողալու տեղ) համար 5 ռուբլի,  
իսկ աւելին՝ որքան կը ցանկանան:

Դիւրի տեղ, որ հայ Ժողովուրդը խելին  
կերած Ժողովուրդ է, նա տուրք է 100 ռ.  
ծախսելու, սրան-սրան քելին ուսուցնելու,  
բայց ոչ մի կողմ. օրինաւոր կերպով վճա-  
րելու իւ. հենց այդ երեւոյթը, երկի, առիթ  
տուեց թ. Զարեհեանին վրդոված կեր-  
պով ասելու ծխականներին:

— Պարոններ, ինչպէ էք հինգ ռուբլին  
շատ համարում և անկարելի դարձնում...  
Կերեզմանատուները մինչև մեր կարգ-կանոն  
մտնելով հինգ ռուբլին վճարում էր քա-  
ռանց կարգ-կանոնին: Անա թէ ինչպէս: Դե-  
րեզման փորողը ստանում էր երեք ռուբլի:  
Մի արդէն կար: Նախ պիտի դալիք գե-  
րեզմանատուներ, որի համար կառուցել մի  
ռուբլի էր վճարում, գումը էք երկրորդ  
անգամ՝ ըստ դրեզմանի չափից: Եւ  
նորից վճարում մի ռուբլի: Այսպիսով ու-  
րեւմ, 5 ռ. ծախսում էր: Ինչպէ այդ, նման-  
ապէս տեղի կողմից մի մարդ մի օր հենց  
քաղաքում էր լինում գերեզմանով: Իսկ այժմ  
այդ չը կայ. գերեզմանատուները ձեռնապէս  
էրեզման գերեզմանափոր վարձի, պահպան  
նշանակել: Ուղի պիտի դիմէ հոգաբար-  
ձութեան և 5 ռ. վճարելով պիտի ստանաք  
անորոքագրի ու գնաք ձեր գործին, իսկ  
հոգաբարձութիւնը հեռակատով ամեն ինչ  
հոգաբարձիւր է և ձեզ պատրաստի՛ր գերեզ-  
ման տալու: Մի նոր բան է մտցնում ձեր  
մէջ, այդ՝ կարգ-կանոնին է: Այն դրամը,  
որը դուք վճարել էք շարաքիւղով ձեզ և մի  
օր էք ձեր սեփական աշխատանքից զրկվե-  
լով, նոյն դրամը ձեզանց վերցնում է  
անանց շարաքիւրեւ ձեզ և ձեր օրը խելու:

Վերջապէս ծխականների դիւրեւը մտաւ և  
համաձայնվեցին միայն, որ աղբարեց չը  
վերցվի այդ վճարը, եթէ այդ աղբարե իր  
ծխականը թանախայից վկայական էր ներ-  
կայացնէ:

Կիւսաբանութեան նիւթ դարձաւ դիւ-  
կաւորների շահագործման խնդիրը: Մեր Ե-

կեղեցին ունի երեք չափի դիւկաւոր—  
երեւոյթի, միջակ և մեծ նմանապէսներ հա-  
մար: Վճարում են նմանապէս տեղերը 3 ռ.  
մինչև 15—25 ռ.: Միսկաններից ուսու-  
թեան են գտնում այդ վճարը համեմատե-  
լով մասնաւոր մարդկանց վարձու տալիք  
դիւկաւորի վարձի հետ: Ժողովականները մի  
մասը առաջարկում է վաճառել դիւկաւորները  
և թողնել իւրաքանչիւրին ինքը մասնա-  
ւոր դիւկաւոր վարձելու: սակայն միւս մասը  
չէ համաձայնում, ի նկատի ունենալով,  
որ հենց այդ դիւկաւորներից օգտուում է  
չբաւար դասակարգը, որից ոչ միայն  
դիւկաւոր վարձ երեցիւրդ չէ վերցնում,  
այլ և եկեղեցական միջոցներից ձիւններին 1  
ռ. 50 է վարձ է տրվում (մեր դիւկաւորը  
ձիւններ չունի):

Այս հարցը անցաւ պատմական 3,000 ռ.  
վրա: Այդ գումարին պատմական անուն  
եմ տալին, որովհետև ապագայ պատմու-  
թեան նիւթ պիտի լինի: Եկեղեցական  
կառավարների գրաւման ժամանակ, պետա-  
կան կառավարների պաշտօնականները մէջ  
լինում է մի հայ՝ Բալանձարեան անունով (շա-  
մակից, Սաղան գիւղից): Բազուի եկե-  
ղեցական կառավարների կառավարութիւնը  
յանձնվում է դրան և երբ յետ են ստացվում  
կառավարներ, 3,000 ռ. մուտ է յիշեալ  
Բալանձարեանի վրա և էսօր-էնց աշխուղ  
մինչև այսօր էլ մնում է շնորհիւ մեր բա-  
րեբաղի հոգաբարձուների և երեցիւրդ-  
ներին: Վերջին ժամանակները երաշխա-  
ւորեց Երանդանիան անունով մի պարոն.  
սեփական ինչով պիտի վերջանայ...

Ուշ լինելու պատճառով Ժողովը յետա-  
ձգվեց միւս անգամայ: Մ. Գարեգաշ

ԵՐԵՎԱՆԻ ԹԵՄԱԿԱՆ ՊԱՏԿԱՄԱՆՈՐԿԱԿԱՆ  
ԺՈՂՈՎ. Ե)

Կ ա ղ ա կ ա ն  
(Թղթիկի տեղում Մ. Երանդանիան գիտակցում) կար-  
գացում է. Նիստին, 27 մայիսին)

Դպրոցական գործի վերաբերմամբ խոր-  
հուրդը անստանալիք ըստ կարեւորու-  
թեան համարում է թեմ. տեսչութեան հաւա-  
տաւորում: Իր առաջին իսկ նիստում զբաղ-  
վելով այդ հարցով, խորհուրդը հարկաւոր  
տեսաւ մի առ ժամանակ յետաձգել տեսչի  
նշանակումը՝ նախապէս որոշելու համար,  
թէ ինչ աղբիւրներից հնարաւորութիւն է  
ունենալու այդ պաշտօնէութեան հետ կապ-  
ված գումը նուազագոյն ծախսերի հոգաւո-  
ր (ուսուցիչ, ծանապարհ և դիւանական  
ծախսեր): Երեւոյթական միջոցների հարցը  
որոշ չափով յուսարի վիճակի եկաւ Որդին  
վրա՝ փոխ-առաջնորդ և խորհրդի նախագահ  
Գարեգինով: Սակայն արդէն բաւականին ուշ  
էր. մեր մանկավարժ ոյժերից կարողները  
դպրոցներում պաշտօնով կապված է







աւարեւորական լինել այդ ուսանողութեան բարոյական նախադասութեան և անկաման, զա յանցանքի չար ծանր և ամօթ է: Մեկ յանձնված է ուսանողութեան կարիքները հոգաւորութիւնը: Այդ առիթով մենք վերջին անգամ դիմում ենք ձեզ, պարոններ, վերադարձելու ուսանողութեանը ձեր ամենաանախնի պարտքերը:

Նրանք, որոնք ցանկութեան կոչման մի անգամից կամ մաս-մաս վերադարձնել իրանց պարտքերը, թող բարեհաճեն այդ մասին յայտնել վարչութեանը մինչև յունիսի 25-ը, իսկ նրանք, որոնք դարձեալ անաւարտ կը մնան մի այս վերջին կոչման, այդպիսիների ազգանուններն՝ իրանց ստացած պարտքերը հետ հանդերձ նախ կը հրատարակեն ինքեանք և Ռուսաստանի բոլոր հայ և ռուս թերթերի մէջ՝ սկսած յունիսի 1-ից, ապա ուսանողութեան վարչութեանը ձեռք կառնել միջոցներ պետական դատարանի միջոցով այդ պարտքերը պահանջելու:

Վարչութեան մշտական հասցէն է. Москва, Б. Полянка, Денежный пер. д. Шиш-кавой, Вагану Израилевичу. Мамконойау, ում և դիմել ամեն մի գործով և հարով: Նախագահ վարչութեանը:

Ա. Յովհաննիսյան  
Բարտուղար՝ Վարդան  
Գանձապահ՝ Վ. Մամիկոնեան  
Մակալ, 1 յունիսի:

Թիֆլիս, 7 յունիսի  
Յովհաննիսյան դպրոցի հոգաբարձութիւնը յունիսի 1-ին արած վճարով արձակել է տեսչին և ուսուցչական խումբը: Ինչպէս մենք տեղեկանում ենք «Մշակի» 119-րդ հիւսիս, հոգաբարձութիւնն ունեցել է իր լարգիւղ պատճառները: Սակայն ուսուցիչները, կամ արտոն թարգմանները, ինչպէս և «Հորիզոն» վարչապետն են բարձրացրել և պահանջել բաւականութեամբ «Հորիզոն» մի կողմից իր աւանդուրդով: Ա. Կ. ստորագրութեամբ մէկը միւս կողմից, ուսուցիչ Արտաշէս Արեգեանը երբորք կողմից հոգաբարձութեան վիճար անասելի ուժի են համարում հայ դպրոցի և ուսուցչութեան վերաբերմամբ և օգնութեան կանչում և՛ հէշ միայնակ և՛ հասարակութիւնը՝ կ'վերջապէս հայ ուսուցչութիւնը՝ հայ ուսուցչի ուսնաւորված պատերը պայտաւորելու համար: Բայց, պարոններ, միթէ նոր է ուսնաւորվում (եթէ ենթադրենք, որ ուսնաւորվում է) հայ ուսուցչութեան պատիւը: Ամեն տարի կապակցում է այդ ուսնաւորութիւնը (ամեն տարի արձակվում են և արձակվել են ուսուցչական խմբեր, այս կարգը բոլորում է հայ ուսուցչականների վիճակի անորոշութիւնը և հայկական կեանքի յոռի պայմանները): Ինչու էլք բողոքել, ինչու էլք ամառանկ աղ տեսակ վայնառն չէք բարձրացրել: Որովհետեւ, ի հարկէ, ուսնաւորութիւնը այժմ ձեր կաշուին է դիպում, այնպէս չէ՛ Բայց միթէ դուք չը գիտէք, որ այդ պայմանների մէջ է ապրել և ապրում հայ ուսուցչիների մեծամասնութիւնը: Ձեզ վերադարձնելով ձեր պաշտօնները՝ հայ ուսուցչութեան պատիւը չի պաշտպանվել (դա ենասիրութիւն է): Զանի որ այսօր հարկաւոր ուսուցիչներ այդ միջոցով կարողով հոգաբարձութեան որոշմամբ արձակվել են և արձակվում իրանց պաշտօնները: Գանահիցքը, որ նրանց էլ չարձակեն, չը վերադառնա ձեր պաշտօններին, մինչև որ ուրիշ տեղեր արձակված ուսուցչներին էլ նորից կը հրաւիրեն իրանց պաշտօններին, և այն ժամանակ միայն կանան, որ դուք դադարեցրել համար էք դուրս եկել և ուր թէ ձեր կաշուի համար, տարուկ պաշտօններ նորից ձեռք բերելու: Այս ախպէս լինելուց յետոյ, այս էլ կանան, քանի որ հայոց պարզեցրելու շարունակվում են նրանց զոյգութեան նախկին պայմանները: ամեն տարի ուսուցիչ արձակել մի տեսակ բարիք էլ են համարում: Եթէ ուղեւոր էք բարեկեցիկ հայ ուսուցչի դուրս եկելուց, պէտք է ցոյց տաք աւելի ազդու և արմատական միջոցներ, քան ձեր բողոքը: Ձեզ վերադարձնելով ձեր պաշտօնները, ընդհանուր ցար չի լաւնայ, պահանջեցէ, որ այդ միջոցին կերպով վարվեն և այլ տեղեր արձակված ուսուցչներին հետ: Բայց ինչպէս կարելի է այդ անել, լաւ մտածեցէ, ի վր անենք, որ շուտ-շուտ ուսուցչներ փոխեն ունի իր խորին և բնական պատճառները: միշտ էլ հոգաբարձութեան լոկ քմամտորդ էլ են այլ մի տեսակ պարտք, շատ տեղերում ուսուցչական խմբեր չեն կանգնած իրանց կոչման բարձրութեան վրա, կամ նիւթական միջոցներ չը կան, կամ ամենական արտադրութիւններ կան, հանգանակներ, որոնք չեն կարող որոշ զիւր չը խաղալ ուսուցիչներ փոխելու հարցում: վերջապէս հայ դպրոցական կեանքը տարիների ընթացքում այս կարգին է մտնել ուսուցչական պաշտօնակալութեան համար: Վստ և այլ կարգը, ճիշդ է: Ընդհանուր դրութիւնը փոխելու համար արդիւնները անցոր են հանգանակել, պէտք է ցոյց տալ արմատական միջոցներ: Գուցէ կարելի է պահանջել, որ հոգաբարձութիւնները իրանց իրանց տեղեր վարեն և արձակելու իրաւունքը տան ի հոգաբարձութիւնների ձեռքը և յանձնել թիւմ, տեսչիների կամ այլ նշանակաւոր մարմին, որոնք կարող էլ լինին զէջ մասար կանանուրով ուսուցիչներ արձակելու և վարձելու հարցը գտնել ծխական ուսումնարանների համար: Հայ ուսուցչութիւնը այնչէ չէ կարող անել յօգուտ ձեռք, նաև հասարակութիւնը և ոչինչ չը պէտք է կարգաւայ աւել նաև կարծիքներ ներկայ դիպումով, ինչ էլ ուղեւոր բնութեան վրա դիպում է: Եթէ Կրեդոն նորի մի դարձական պահանջը չէ ուղղել մեր դէմ: Յակոբեանի ազգ ու հայրենիք երգող ուսուցիչները չը լինելու համար, ինչպէ նա այնքան փայտաւարով ու գոտաւորվելով է վերաբերվում դէպի Յակոբեան, ինչպէս

նից լաւեր չը կան, կամ անհնրդ լաւ էք: մի աշխատէք ձեզ համար մենաշնորհներ տեղեկել: Հայ ուսուցչութեան մեծամասնութիւնը տանջվում է այդ ցաւով և աշխատեցէք ընդհանուր միջոցների համար, որոնցով կարելի է այս ցաւին դարման աւել: Աշխատեցէք ուրիշ տեղեր որոնել և ոչ անպատճառ ուսուցչական ասպարէզում: Ներկայ պայմաններում հայ ուսուցչին, որ մտածում է իր ապագայի համար, այդ է մնում: հետեցէք այդ կարգին, որին հպատակվել հրամայում են հայի ստեղծած դրգարողական կարգերը, և որին հպատակվել են բանիմաց և կարող ուսուցիչներից շատ: շատերը: Ուրիշ էլք չը կայ: Բողոքը չի օգնի: Տանջվեցէք հայ ուսուցչի տանջանքով մինչև աւել լաւ ապագան, կամ հետեցէք ուսուցչական ասպարէզին: այս է կեանքի անողոր պահանջը:

Յուսակից ուսուցիչ

ՄԱՏԵՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ ՄԵՐ ՄԵՋ

III \*

Որքան շատ է խոսել Կրեդոն. Ե. Կուրդիանի մասին, այնքան եւ քիչ առիթ ու կարիք ունեւ ուշադրութեան անելու: նրա մեղադրական ակտը: Ինչպէ: Որովհետեւ նա, մի խօսք անգամ էլ ասում բուն գիրքի, իմ բերած քննադի մասին, որի համար եւ կարող եմ միայն պատասխանատու լինել: Կրեդոն զիմել է հրապարակական մի անհերքելի խորի:

Անա ինչպէս:  
Իմ խնդիրն է եղել, ինչպէս վկայում է զբողոքիս վերնագիրը, բերել և վերաբերել միմիայն աշխատանքի և աշխատանքի դադարելու երեք բանաստեղծների երկերի մէջ: Ոչ ոք իրաւունք չունիւր սպասելու, որ եւ այդ վերնագիր տակ պարտաւորվում էի նաև այլ գրաւորներն ու գրադարձներն՝ օրինակ սիրու, հայրենիքի, ազգի և այլն վերաբերեալ—քննութեան անելու: Եթէ մէկը աշխատութեան նիւթ է ընտրում, օրինակ, փիլիսոփայական և բնագիտական խոհերը Գիտէի քերթուածներում, ոչ որ էլք պահանջի նորի նկարագրից նաև Գիտէի էսթետիկայի վերաբերութեան: Եթէ մէկը ուրուստիւմ է ձ. Հայրենի դէմքը՝ իբրև աղապարտութեան երգիչ, ոչ որ էլք սպասի, որ այդ թեմայի տակ հեղինակը կը շօշափեր նաև բանաստեղծի լիրիկան, սիրող զաղափարը նրա երկերում: Այսպէս և ուրիշ օրինակներ: Միայն նախապետական մասնաժողովի համար ընտրված և հարցերու ու երեւոյթների մասնագիտականացման մասին թիւր հակադրութեան ունեցող մարդը կը պահանջէ, որ մի հեղինակի երկի մասին խօսք լինելուց՝ պիտի սկսել Արամից և Եւայից, սպասել նրա ողջ բովանդակութեանը բոլոր կողմերից:

Այդպիսի անմիտ պահանջներն թիւին է պատկանում Կրեդոն: Նա բացարձակապէս անտես անելով զուտ աշխատանքի գաղափարը արժարժող բանաստեղծութիւնները «Արարչի Լոգանքների» մէջ, բացառապէս առաջ է բերում ազգ և հայրենիք երգող վեց ոտանաւոր: Նա դարձնում է և մեղադրում ինձ աշխատութեան մէջ, թէ ինչպէս եւ այդ ոտանաւորները չեն շօշափել: Պատասխանում եմ, որովհետեւ աշխատանքի և աշխատանքի գաղափարներին նուիրված թեմայիս մէջ եւ կարելի է նորի իսկ իրաւունք չունէի ազգ ու հայրենիքի, վիթխարի, զարթոթութեան և այլ գաղափարներ յիշատակելու: Մենք հետադարձադիմում ենք կերպ վարվել ենք և Արա-նեղիքի ու Յակոբեանի նկատմամբ, որոնց երկերից ոչինչ աւելի չենք շօշափել, բացի աշխատանքի ու աշխատանքի վերաբերեալ ուսանաւորներից: Եթէ մենք դիտաւորեալ կերպով լուծ լինէինք պոթիստարական երգչուհու բանաստեղծական փառքը իբր նախաձեռնող վեց ոտանաւորների մասին, ապա մենք նորիցս դիտաւորութեամբ կանգ կանգնէինք Յակոբեանի առաջին ժողովածուի (հրատարակված 1899 թվին) վրա, որտեղով գրքերից ծայրէ ի ծայր փառքում է նախնախնայական գործերնով նրա դէմքը աւելի միջնացնելու համար: Բայց մենք այդպէս չը վարվեցինք, որովհետեւ հետադարձական և օրինակով էինք մեր քննադատութեան մէջ: «Մեր բնաբանի տեսակետից ուշադրութեան անելը Յակոբեանի առաջին ժողովածուն չենք կարող, որովհետեւ այնտեղ աշխատանքի և աշխատանքի գաղափարի հետքը անգամ չը կայ: այնտեղ պարզապես ուղղութիւնը հայրենիքի գաղափարն է, որի տեսակետից Յակոբեանը արդէն այլ բանաստեղծների շարքին է պատկանում» (եր. 17—18): Անա եթ որքան անաչառ ենք եղել մեր վերաբերումների մէջ, պ. Կրեդո: Եւ որպէսզի ճշգրտորեն սահմանագծվել Յակոբեանի ունեցած գաղափարային էվոլյուցիան իր վերջին ժողովածուի մէջ, մենք անսխալապէս յարկ ենք: «Առհասարակ հասարակական-գաղափարային դաւանանքի տեսակետից գոյութիւն չունի որեւէ աւանդական Յակոբեանի I և II ժողովածուների մէջ: I-ի մէջ նա հանդէս է գալիս իբրև նախնախնայական պոէտ, II-ի մէջ՝ որպէս պոթիստարիս երգիչ» (եր. 18): Բայց մի հարց, ինչպէ Կրեդոն նորի մի դարձական պահանջը չէ ուղղել մեր դէմ: Յակոբեանի ազգ ու հայրենիք երգող ոտանաւորները չը լինելու համար, ինչպէ նա այնքան փայտաւարով ու գոտաւորվելով է վերաբերվում դէպի Յակոբեան, ինչպէս

\* Տե՛ս «Մշակ» № 120.

ցած արժանիքներ վերադրում նրան, իսկ Կուրդիանի նկատմամբ նա ախպիսի կողմ ու անհրճեցիկ է, մաղձուտ ու նախանձուտ: Դա հանելու է, որովհետեւ Կրեդո և Յակոբեան միեւնոյն անհայտնի սուրբիքի սարքեր արտադրութիւններ են: sapienti sat: Դա, ընթերցող, նորագոյն մի փաստ է վերջին գրախօսական օտարտի կուրսերից: Եւ հենց այդ փաստը բաւական է, որ նմարը արհամարհէ Կրեդոն: «Գիտադատութեան քննադատութիւն» փթեռանքները. Կրեդոն դրանով ոչ թէ բարձրացրել, այլ ստորացրել է Յակոբեանին...

Կուրդիանի ամբողջ պրակի 43 ոտանաւորներից միայն վեցն է հիւսված աղապիսի հայրենասիրական ոգով, ինչպէս ճիշդ նկատել է նորի և Մանրիկեանը: Եթէ այդ չնչին փորձառնութիւնը իր ծովաներով նախնախնայական-պատրիստական լինելը նորիս մինչ չօվինիզով աստիճան, այնուամենայնիւ այդ նախնախնայական կարող մաղապի անգամ աստեղծ մեծ հիմնական ընտրողում հայ բանաստեղծուհու մասին. Երան և պահանջում դալ պոթիստարիս մեղադրի առաջին հայկիցին. Եւ գիտակցի բանաւորութեան մարհնող երգչուհին: Այս անչալանքի փաստ պէտք է լինի բոլոր կարգացածը ճիշդ հակադրութեան և քաջատրոնների համար:

Չը պէտք է մոռանալ, որ այդ տակաւութիւն ոտանաւորները պատկանում են հայ բանաստեղծուհու արտադրութիւնների բաղադրական շրջանին, երբ նա, ինչպէս ամեն մի երիտասարդ գրող, նոր ասպարէզ իջնելով, դեռ չէր կարողաւորվել իր արտեւած մէջ, դեռ չէր պարզել իրան մի ուղեւոր, դիտակցում ուղի: Կուրդիանի այդ սկզբնական քայլերը ընթանում էին ոչ թէ դիտակցական նախնախնայական վճռական ներշնչանքով, այլ ազգային և ազգայնաթիւ թափանցիկ և թափանցիկ ճոխերով, տեղական հայրենասիրութեան (յօլալ պատրիստարիս) վարստու և մասամբ վշտանքի, յոռտես եկեղններով: Եթէ այդպէս չը լինէր, նա այնքան շուտ և անդարձ չէր թողնի այդ սկզբնական մտաւոր ուղիք, այնպիսի արագութեամբ չէր համարվի: նոր գաղափարներով, ուր նա անշուք և անդաւանաւոր շարունակել պոթիստարական իդէալը իր քնարի լայն-մոտիվը դարձնել:

B. Lucifer

(Կըք միւս անգամ)

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ՊԱՐՏԱՎԱՐՆԵՐ

I

Էնգելի, 1 յունիսի  
Սարգսը Բահաղուրի և Եփրեմի բանակի զարուստի առիթով թաղաքը դարձրած է իր զորաներով և երկու տեղ էլ կապված էր լայնական կամար, զորքի անցնելու համար:

Բանակի մի մասը չորհանումը՝ հրամանատարների հետ՝ տեղա հասաւ մայիսի 30-ին, իսկ մեծ մասը այսօր ձիերի հետ: Այսպիսի ընդունելութիւն Պարսկաստանում շատ քիչ է պատկանում:

Բանակի մուտքը ընդունելից թիւրաթիւմ ձգութեամբ և զինուորական երաժշտութեամբ: Երաժշտութեամբ յատուկ բերել էր տրված Բաղադի այդ առիթով:

Բանակի իր հետ բերել էր նաև շահահանների խանիքից 59 հոգու, որոնց մի մասը բռնված է կուր մէջ, միւսը անձաւորու էր: Եւ այսպիսի գաւառի անարդ յայտնի Բեղու-խանը բանաստեղծների մէջ է գտնվում:

Հայոց դպրոցի դասիճում հերկայացում երեկոյթ տրվել մայիսի 31-ին, ի պատիւ զորքի:

Վարդ բանակը ճանապարհ է ընկնելու: Բաղա և այնտեղ մի երեք օր մնալուց լեռնով գնալու է Թէհրան, որտեղից շատ կարելի է գնալ Բաղանի շարժումը: Տեղեւոր, եթէ մինչև բանակի Թէհրան հասնելը այդ շարժումը շարունակվելիս լինի: Բանակը կազմված է 650 հոգուց, որոնց միայն 30 հոգին է հայ, մնացեալի մեծ մասը բաղա-տարայիններ են:

Մուշեղ

II

Ընդհանուր Առաքաւորական թիւմակալ Կարապետ Կարապետյան ուղևորվել արդէն Սաւանո, ինչպէս որ հայտնի էի «Մշակին»: Գին-Նախնապարհուր հարկաւոր հեւադրական հրամանները ստեղծ և այն տեղերի գաւառներին, ուր այցելելու է թիւմակալը: Սաւանոյց ստացված հաւատարմութիւնը նախա, արագախիս ընդունել են անձ չըով ու պատուով: Թիւմակալի առաջին գործն է եղել, ուսումնարաններն այցելելուց և նրանց վիճակի հետ փառք չը շտեղծ թանօթանալուց յետոյ, գնալ Սաւանո գիւղը, որտեղի գիւղացիներ տանջվում են արատաւոր պահանջների և ներդրութիւնների ձեռքում: Թիւմակալի յորդորմամբ գիւղացիք միայն համաձայնութիւնով վճռել են գիւղը դնել արդանիքի, որոնք յօժար են ծախելու: Թիւմակալի գաւառը գիւղացիներ վաճառ, թիւմ. խորհուրդը բանակցութիւններ է կատարում գիւղացիներով հետ՝ գիւղը գիւղացից հաշիւն անելու նպատակով: Մեծ յոյս կայ, որ գործն աշուղ հետևանք ունենալ, որով գիւղացիք ընդհիւս ազատվելին գիւղացիներով անողոր ճանիկերից: Բայց դրանից՝ դա բարի խիստ

կը լինէր Սաւանոյ միւս գիւղերին, որ հետեւէին Սաւանոյ օրինակին: Տեղեկութիւններ՝ թիւմակալի ուղևորութեան և կատարած գործերի մասին՝ առաւարի պարտիրաւը կը գրեն «Մշակին»:

ԲԱՆԱԿԱԿԱՆ ՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՊՈՍՈՒՄ

Երիտասարդ թիւրքերի «Միութիւն» և Առաջագիտութեան կոմիտէին հակաաւարող պատմաւոր Սէլալար Միլլէթ լրագրի խմբագիր Անիշ Սալիմ բէի պատմութեանը, գիւրմետական լրագրների աւելով, սաստիկ յուզուած է առաջ բերել Պարսում:

Այդ դէպքը իր նմանութեամբ լինելով է անարարների պատմութեանից առաջ կատարված Հասան Ֆէմիի պատմութեանը: Ինչպէս այն ժամանակ, նրանց և այժմ երիտասարդ թիւրքերը առում են, որ դա պոթիստարների գործն է: Երիտասարդ թիւրքերի համար աննպատակ լուրերն աւելի ևս սաստկացան շնորհիւ այն հանգամանքի, որ սոսիսիստութիւնը անհրաժեշտ էր համարել արդիւն ջոյցիցը թաղան: Ժամանակ: Հակառակ պատմական պատգամաւորների ու սպանվածի բարեկամների խնդրանքներին՝ սոսիսիստութիւնը կարգադրել անյապաղ թաղել նրան, նա բռնի կերպով վերջեցրել նրա մարմինը և ժամկարների ու մի բաւարարի հետակների հակադրութեամբ արաւա թաղելու, առանց թաղ տալու ուղեկցել նրան: Այդ վարժուածը չարապաց ճնշող տարաւորութիւն թողցւ: Սէլալար Միլլէթ լրագրի հրատարակելը չարապաց, որ իր լրագրի վերջին համարը, նուրիւրով խմբագրի մասին ու հրատարակելով այդ առիթով մի քանի փաստաթղթեր, այսուհետեւ կը դարձնէր, ի նկատի աւելելով այն՝ որ Պարսում մասնակի ազատութիւն չը կայ: Նա աւանդարկում է կատալարութեան ցնդուրա մասին, որպէսզի մասնակի այն գործողները, որոնք համարում չեն իշխանութեան ղեկավարների նպատակները հետ, գտնել չը վտանգեն իրանց կեանքը:

(«Ք. Բ.»)

Ն Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե

Գեհեր. Զեմ. ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԻՑ

8 յունիսի

ԶԻՏԱՐ. Զիտա գիւղը հեղեղել է քաղաքի կղզու մասը: Բնակիչները մակղններով ապաստվում են: Կան ցուներ:

ԺԻՏՄԻՐ. Ժիւրման աւանը այրվեց: Մնացել է միայն 8 տուն: 300-ից աւելի ընտանիքներ մնացել են առանց օթիկանի: ԼՈՅ. Սեւանոյ Նէլդարտի ուղարկած ստիճանաւոր Սվէչկովը, քննելով տեղական գիւրմետական ճառագիծն անտեսի գործերը, գտաւ ամեն ինչ կարգին:

ՎՈՉԵՆՍԵՍԿԱՅԵ. (Կուրսի շրջան): Խակուրէնի առուով վրէժխնդութիւնից սպանված է մի ամբողջ ընտանիք՝ մարդ, կին և 5-ը երեխաներ: Ծնկեր երեխային գտել են մի գրեթէ միջել կիւրմա:

ԳԵՏԵՐԻՈՒԹԻՒՆ. Յունիսի 6-ին, ցերեկով, հրդէս առաջացաւ Զաւարկանսն պոթիստիստում: Գործով մեծար, Նոյնգէլիւնան վանքի մօտիկ: Մի մարդ այրվել է, իսկ մի քանի հոգի ստացել են ծանր այրումներ:

ԳԱՆԷ. 10 դիւր է հանված Զրատոյց եղած ստորալըջան «Պիւրված» մակղնից:

Ն Ե Ղ Ե Կ Ա Տ Ո Ւ

ԱՆԴՐԱՎՈՂԱՍԵՆ ԵՐԱՊՈՒԴԻ

(Մանուկն երկնքից ընկնում)

ԹԻՖԼԻՍԻՑ ՄԵԼԻՏԻՆԸ  
ԲԵՐԴՈՒՄ մարդատար № 12 գնացքը՝ 2 ժ. 38 ր. երկի, Գանձակ է հասնում 9 ժ. 9 ր. երկի, Եւպիս 1 ժ. 20 ր. գնացքը, Տալիս-Կարմիր՝ 4 ժ. 16 ր. գնացքը, Բաղադը՝ 8 ժ. 1 ր. առաւում, Բաղա՝ 8 ժ. 48 ր. առաւում: Արաք. № 2 գնացքը՝ 8 ժ. 15 ր. առաւում, Գանձակ է հասնում 1 ժ. 28 ր. երկի, Եւպիս՝ 3 ժ. 6 ր. երկի, Տալիս-Կարմիր՝ 7 ժ. 15 ր. երկի, Բաղադը՝ 10 ժ. 8 ր. գնացքը, Բաղա՝ 10 ժ. 53 ր. գնացքը: Արաք. № 4 գնացքը՝ 10 ժ. 4 ր. գնացքը, Գանձակ